

ШТА ДА СЕ РАДИ: У ЧЕМУ НАМ МОЖЕ ПОМОЋИ ПОПИС

Косовске статистичке теме

Рагмила Тодић-Вулићевић*

Припреме за попис становништва у Србији су на самом крају. Пописивачи су одабрани и спремни да крену на терен.

Срби на Косову и Метохији питају: хоћемо ли и ми бити пописани. Овамо, У Грачаници, Новом Брду, Липљану, Ђилану, Гораждевцу и другим местима где Срби живе, не траже се пописивачи преко тржишта рада, нити на било који други начин. Нико ништа не говори.

Једнако је у оним местима где се породице и појединци могу набројати у једном даху, тако и у оним местима где комплетна домаћинства живе, баве се пољопривредом, верују у опстанак у свом дому.

Када је био организован албански попис велика већина Срба није се одазвала – чекали су попис државе Србије. Размишљали су да ће ту своју грађанску дужност обавити у држави коју једино признају за своју. Да ли ће?

Одговор не добијају јер су телефонске везе све слабије, проток информација све тежи док медији постају све избирљивији у односу на теме и интерпретације; Интернет се своди на Фејсбук, а и иначе што би се неко данас потресао због муке неког другог када нема времена да реши своја егзистенцијална питања. Уосталом, боље пролазе телевизијски програми који нуде непрестану забаву и вицeve, штампа је пуна дешавања из такозваног цет-сета. Све је постало шоу-бизнис.

Понекад изгледа да је сваки наш дан посебан шоу у коме смо опстали на водшебан начин. А да је наш жи-

вот бизнис и то се не може спорити. Ако кренете код лекара немојте с празним новчаником, када полази дете у школу морате имати више него што сте планирали, о трговини да и не говоримо. Једино на пијаци можете добро трговати са мало новца. Ту су купци на добитку. Али шта да кажемо за сељаке којима је суша већ узела данак, а онда их доту-кле ниске откупне цене.

То су „статистичке” теме заједничке и за Србију и за Косово и Метохију. Али оне друге болне теме и сва нерешена питања и проблеми оних тачкасто расејаних Срба кроз Метохију и Косово изгледа да ће остати као закачене паролe на барикадама на Јарињу. Свака част, они ће издржати и успeће, и надамо се да ће макар они бити пописани.

Срби на Косову и Метохији подељени су на различите начине, онако како су се сами или их је неко други делио. Сада је стигла још и та подела на оне са севера и оне јужно од Ибра. Тужно да тужније не може бити. Али те по-

деле су само додатни поени у међународном (шоу) бизнису.

Политичари ћуте. Нико не долази у Грачаницу. Рачунају, ваљда: кад прође попис оптужиће оне друге што нису евидентирали овај народ.

Како год да су обележени, подељени, маркирани или етикетирани Срби са Косова и Метохије ће највероватније, у највећем броју, остати небројани предстојећим пописом становништва у Србији.

„Ми и онако као да не живимо, као да нас нема”, рече неко, „велика ствар и ако нас не попишу”.

**Писац из Грачанице*